

РЕШЕНИЕ

№ 1033

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **10888** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 26965 от 12.11.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 42654 от 09.10.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с адрес [населено място], [улица] срещу решение от 13.08.2012 г. по НАХД № 21933 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 4-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 23 -2303856/ 28.09.2011 г., издадено от касатора, с което на [фирма], за нарушение на чл. 11, ал. 5, вр. ал.1, т.4 от Наредба № РД- 07-2 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно. Касаторът твърди, че неправилно въззивният съд е приел, че АУАН е съставен след изтичане на тримесечния преклузивен срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Твърди, че съгласно събраните

писмени и гласни доказателства по делото е видно, че е допусната техническа грешка, която не води до опорочаване на процеса и ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: При извършена проверка на 21.07.2011 г. във фронт офиса на [фирма] в [населено място], [жк], [улица], длъжностни лица от Дирекция "Инспекция по труда - Софийска област" С. са констатирани, че работодателя не е документирал началния инструктаж на лицето М. В., която работи на територията на [фирма]. За това на [фирма] е съставен АУАН за нарушение чл.11, ал.5 във връзка с чл.11, ал.1, т.4 от Наредба № РД-07-2 за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Същият е връчен на 26.07.2011 г. на нарушителя, който го е подписал с възражение. По делото е представено становище от инж. Л. В. относно датата на съставения АУАН. В същото се посочва, че е допусната техническа грешка и вярната дата на АУАН е 26.07.2011 г. В законоустановения тридневен срок е постъпило писмено възражение. Впоследствие на 28.09.2011 г. е издадено процесното наказателно постановление № 23-2303856.

Разпитан е актосъставителят - инж. Л. В., като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Въззивният съд е приел, че длъжностни лица при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в сградата на [фирма], за което съставили АУАН за това, че във фронт офиса е установено присъствието на М. В., на която е дадена декларация за попълване. В нея лицето е посочило, че е работещ в [фирма], на длъжност „инвестиционен консултант”. При проверката на книгата за инструктаж на работниците и служителите по безопасност и хигиена на труда, проверяващите установили, че на В. не е проведен първоначален инструктаж. Като доказателство, в хода на административно-наказателното производство е прието възражение от Й. М. - управител, във връзка със съставения АУАН № 23-2303856/26.11.2011 г., съгласно което дружествата [фирма] и D. I. G. L. са били в договорни отношения. Като доказателство, в хода на административно-наказателното производство е приет договор за наем, сключен между [фирма] и D. I. G. L., съгласно който на последното дружество са предоставени под наем помещения за провеждане на обучение в сградата, където се е извършвала проверката.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2303856/26.11.2011 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал с възражение.

Въз основа на този АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-2303856/28.09.2011г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” С..

При така установеното предходната инстанция е приела, че в административно наказателното производство – АУАН и НП, не е предвидена фигурата на т.нар.

„техническа грешка” при попълването на съдържанието им в рамките на всеки един конкретен казус, както и процедура по отстраняването на такива пропуски. Въззивният съд не е приел за относимо приложеното към административната преписка Становище, като е посочил, че същото е изготвено от актосъставителя, очевидно след съставянето на АУАН-а, предявяването, подписването и връчването му. Изложени са мотиви, че посоченото становище не подлежи на оценка в насока саниране на съществено процесуално нарушение, допуснато в рамките на административно наказателното производство в частност при съставянето на акта за установяване на нарушението. По същество на спора не са излагани мотив

Касационната жалба, подадена от директора на Д”ИТ С. област” С. е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

Настоящият касационен състав намира, че при постановяването на контролирания съдебен акт въззивният съд не е взел предвид цялата фактическа обстановка по съставянето на АУАН, неговото връчване, депозиране на възражения и издаването на процесното НП.

Действително в началото на АУАН като дата на неговото съставяне е посочена „ 26.11.2011”, но в него също така се съдържа информация при подписите на актосъставителя и на нарушителя, че това е съставяне е извършено на 26.07.2011 г. Като неразделна част от акта е и разписка, от която се установява, че датата на връчване е 26.07.2011 г. Нещо повече в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение вх. № 0092-4642 от 28.07.2011 от Й. А. М. в качеството му на представляващ и управляващ [фирма], което е приложено към приетата от въззивната инстанция преписка. Също така в нея се намира и Становище, изготвено от инж. Л. В. – актосъставител, с което заявява, че е допусната техническа грешка при изписването на датата на съставяне на АУАН и същата следва да се чете 26.07.2011 г. Видно от обжалваното НП № 23-2303856 от 28.09.2011 г. административно наказващият орган е взел предвид представеното становище на актосъставителя за допуснатата техническа грешка, разписката за връчването на АУАН на неговия адресат, датата на депозираното възражение, както и датите на извършената проверка. Всичко това е видно от обстоятелството, че в постановлението е изписано, че се издава след като АНО е разгледал административно наказателната преписка по АУАН № 23-2303865 от 26.07.2011 г., съставен от Л. Д. В. на [фирма] при идентичност на описаното нарушение, правна квалификация и опис на писмените материали.

Следователно касаторът е приложил нормата на чл. 53, ал.2 от ЗАНН, според която НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая тази нередовност е в датата посочена в заглавната част на АУАН – 26.11.2011 г., вместо правилната 26.07.2011 г., за която са събрани достатъчно писмени доказателства в приложената административно наказателна преписка.

Допълнителен аргумент в тази връзка е и обстоятелството, че съдебното производство е образувано пред въззивния съд по повод постъпилата пред него жалба, която е входирана на 18.11.2011 г.

Предвид горното настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде отменено

постановеното по НАХД 21933 по описа за 2011 г. на СРС, НО, 4 – ти състав решение от 13.08.2011 г. и делото върнато за ново произнасяне, тъй като в контролирания съдебен акт не са изложени мотиви по същество на спора освен, че е описана самата фактическа обстановка.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ постановеното по НАХД № 21933 от 2011 г., решение от 13.08.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 4 - ти състав и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав за произнасяне по същество на спора.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.